

G CONSELLERIA
O PRESIDÈNCIA,
I FUNCIÓ PÚBLICA
B I IGUALTAT
/ DIRECCIÓ ADVOCACIA
COMUNITAT AUTÒNOMA
ILLES BALEARS

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS,
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
/ MODERNITZACIÓ
I ADMINISTRACIÓ DIGITAL

Circular conjunta de la directora de l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i del director general de Modernització i Administració Digital sobre diverses qüestions relatives a l'administració electrònica

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, conformen el marc jurídic per al funcionament electrònic de les administracions públiques i responen a un nou paradigma, resultat d'un llarg procés de transformació digital de l'Administració, d'acord amb el qual la tramitació electrònica dels procediments ha de constituir l'actuació habitual de les administracions públiques, i no només ser una forma especial de gestionar-los.

El Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, aprovat pel Reial decret 203/2021, de 30 de març, desenvolupa i concreta les previsions d'aquestes lleis amb l'objectiu, entre d'altres, de fer efectiva una administració totalment electrònica.

La Direcció General de Modernització i Administració Digital, mitjançant l'Oficina d'Administració Electrònica (en endavant, OAE), impulsa i coordina la implantació de l'administració electrònica en l'àmbit autonòmic. En el desenvolupament d'aquesta tasca, l'OAE rep moltes consultes relacionades amb les obligacions que estableixen les Lleis 39/2015 i 40/2015, una part de les quals realment s'haurien de formular als departaments i serveis jurídics corresponents de les conselleries i dels ens del sector públic autonòmic, el criteri dels quals no pot substituir l'OAE.

Certament, no sempre és senzill separar les consultes relacionades amb el mitjà d'actuació de l'Administració, l'electrònic, amb les relatives al contingut de l'actuació pròpiament i, sovint, la frontera és difosa. Per això, la Direcció General de Modernització i Administració Digital, competent en matèria d'administració electrònica, i la Direcció de l'Advocacia de la Comunitat Autònoma, que té encomanada la coordinació dels serveis jurídics, han considerat convenient dictar aquesta circular conjunta per recordar l'aplicació de les disposicions a què es fa

Plaça del Rosari, 4, entresòl i 1a planta
07001 Palma
Tel. 971 17 95 95
advocacia@caib.es
advocacia.caib.es

C/ de Sant Pere, 7
07012 Palma
Tel. 971 17 77 00
directorgeneral@dgic.caib.es

<https://vd.caib.es/1684924427654-633609308-5372816934021557499>

Adreça de validació:

<https://csv.caib.es/concsvfront/view.xhtml?hash=1684924427654-633609308-5372816934021557499>

CSV: 1684924427654-633609308-5372816934021557499

GOIB

referència a continuació i unificar-ne els criteris d'interpretació, en virtut de l'apartat 3 de l'article 21 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

1. Obligació de relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques. Extensió a les persones físiques

D'acord amb l'apartat 1 de l'article 14 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, les persones físiques poden escollir en tot moment si es comuniquen amb les administracions públiques per exercir els seus drets i obligacions a través de mitjans electrònics o no, llevat que estiguin obligades a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les administracions públiques.

En aquest sentit, l'apartat 3 d'aquest article habilita les administracions públiques perquè, reglamentàriament, puguin establir l'obligació de relacionar-se amb elles a través de mitjans electrònics per a determinats procediments i per a certs col·lectius de persones físiques que per raó de la seva capacitat econòmica, tècnica, dedicació professional o altres motius quedi acreditat que tenen accés i disponibilitat dels mitjans electrònics necessaris.

El Tribunal Suprem s'ha pronunciat sobre l'article 14.3 esmentat, en la Sentència núm. 635/2021, de 6 de maig, en la qual analitza, entre altres qüestions, la conformitat amb aquest article de l'Ordre SND/411/2020, de 13 de maig, que modifica l'Ordre SCB/925/2019, de 30 d'agost, per la qual s'aprova l'oferta de places i la convocatòria de proves selectives 2019 per a l'accés en l'any 2020, a places de formació sanitària especialitzada per a les titulacions universitàries de grau/llicenciatura/diplomatura de Medicina, Farmàcia, Infermeria i àmbit de la Psicologia, la Química, la Biologia i la Física. Aquesta Ordre va modificar les bases de la convocatòria i va obligar a triar les places de manera telemàtica, sense permetre l'opció presencial que sí admetia la convocatòria inicial. La conclusió del Tribunal és que aquesta imposició no s'ajusta a Dret i, en el fonament jurídic setè, després de l'anàlisi de la normativa d'aplicació, conclou que l'extensió a les persones físiques de l'obligació de relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques requereix que aquesta s'imposi mitjançant un reglament i que s'acrediti que les persones físiques a qui es vol obligar tenen accés i disponibilitat dels mitjans electrònics necessaris.

Per tant, en la regulació dels procediments s'ha de tenir en compte, amb caràcter general, que els procediments adreçats a les persones físiques no poden restringir la presentació de documentació únicament al canal telemàtic, atès que es vulnera el seu dret a escollir en tot moment si es comuniquen amb les administracions públiques a través de mitjans electrònics o no.

Plaça del Rosari, 4, entresòl i 1a planta
07001 Palma
Tel. 971 17 95 95
advocacia@caib.es
advocacia.caib.es

2. Còpies compulsades i còpies autèntiques

La Llei 39/2015 va derogar la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i el Reial decret 772/1999, de 7 de maig, pel qual es regula la presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions davant l'Administració General de l'Estat, l'expedició de còpies de documents i devolució d'originals i el règim de les oficines de registre, que la desplejava en determinats aspectes.

Aquest Reial decret regulava les còpies autèntiques de documents públics i el règim jurídic aplicable a les còpies compulsades.

Amb l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, desapareix la categoria de «còpia compulsada» i hem d'atendre a les previsions de l'article 27 en relació amb la validesa i eficàcia de les còpies efectuades per les administracions públiques, en què es regula l'emissió de còpies autèntiques, i de l'article 28 en relació amb els documents aportats pels interessats al procediment administratiu.

L'article 27 disposa, en l'apartat 2, que «tenen la consideració de còpia autèntica d'un document públic administratiu o privat les còpies efectuades, en el suport que sigui, pels òrgans competents de les administracions públiques en què quedi garantida la identitat de l'òrgan que ha efectuat la còpia i el seu contingut». Aquestes còpies tenen la mateixa validesa i eficàcia que els documents originals.

L'acarament previ del document original amb la còpia que s'havia de compulsar s'ha substituït ara per un procés de digitalització el resultat del qual és un fitxer electrònic que conté la imatge codificada, fidel i íntegra del document, al qual s'han d'afegir algunes metadades que acrediten la seva condició de còpia autèntica.

En relació amb l'emissió de còpies autèntiques, s'ha de tenir en compte també l'article 28, d'acord amb el qual les administracions no han d'exigir als interessats la presentació de documents originals, llevat que, amb caràcter excepcional, la normativa reguladora aplicable estableixi el contrari —obligació que duu aparellat el dret de les persones interessades, reconegut en l'article 53 de la Llei 39/2015, a no presentar documents originals i a obtenir-ne una còpia autèntica en el cas que, excepcionalment, hagi de presentar un document original.

Per tant, l'exigència d'aportació de documents originals, i la consegüent emissió de còpies autèntiques, ha de ser excepcional, sense que en cap cas es pugui exigir l'aportació de fotocòpies compulsades, categoria que ja no existeix.

No obstant això, i malgrat aquesta excepcionalitat, a dia d'avui encara hi ha procediments en què l'Administració exigeix a les persones interessades que aportin còpies compulsades de diversos documents originals.

En vista de la normativa actual, no es tracta simplement de substituir l'exigència de presentació de «còpies compulsades» per la presentació de «còpies autèntiques», sinó de dur a terme una tasca prèvia d'anàlisi sobre la necessitat d'exigir l'aportació de documentació original, tot tenint en compte, no només l'objectiu de simplificació administrativa, sinó, a més, el dret de les persones interessades a no aportar documents que ja es troben en poder de l'Administració actuant o que hagin estat elaborats per qualsevol altra Administració, cas en què l'Administració els ha de consultar o obtenir, llevat d'oposició de la persona interessada.

En aquest sentit, a l'hora de regular els procediments administratius s'ha de tenir en compte la Instrucció 3/2020, del director general de Modernització i Administració Digital per la qual s'estableixen pautes per a l'efectivitat de la simplificació documental administrativa en els procediments i expedients administratius. Aquesta instrucció està disponible al microlloc d'implantació de l'administració electrònica, a l'adreça <https://www.caib.es/sites/administracioelectronica/ca/instruccions/>.

3. Obligació de signar electrònicament

D'acord amb l'article 26 de la Llei 39/2015, les administracions públiques han d'emetre els documents administratius per escrit, a través de mitjans electrònics, llevat dels documents que es publiquin amb caràcter merament informatiu, així com els que no formin part d'un expedient administratiu. Per ser considerats vàlids, els documents electrònics han d'incorporar, entre altres elements, la signatura electrònica.

L'article 36 d'aquesta Llei estableix que els actes administratius s'han de produir per escrit a través de mitjans electrònics, llevat que la seva naturalesa exigeixi una altra forma més adequada d'expressió i constància. Per tant, els òrgans competents per dictar-los els han de signar electrònicament.

L'article 88, en l'apartat 4, fa referència explícita a l'obligació de dictar les resolucions del procediment electrònicament, sense perjudici de la forma i el lloc que la persona interessada hagi assenyalat per a la pràctica de les notificacions.

D'altra banda, l'article 43 de la Llei 40/2015 preveu que cada Administració pública determini els sistemes de signatura electrònica que ha d'utilitzar el seu personal.

En l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (en endavant, CAIB) la signatura del personal i dels alts càrrecs es realitza amb el certificat qualificat electrònic d'empleat públic.

A més de les Lleis 39/2015 i 40/2015, s'ha de tenir en compte el Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'administració electrònica, d'acord amb el qual s'han de desplegar una sèrie de normes tècniques d'interoperabilitat, que són de compliment obligat per part de les administracions públiques. Una d'aquestes normes tècniques és la de document electrònic.

La norma tècnica d'interoperabilitat de document electrònic aplicable actualment, aprovada per Resolució de 19 de juliol de 2011 de la Secretaria d'Estat per a la Funció Pública (BOE núm. 182, de 30 de juliol de 2011), estableix els components, l'estructura i el format dels documents electrònics inclosos en el seu àmbit d'aplicació —documents administratius electrònics i qualsevol altre document electrònic susceptible de formar part d'un expedient— per a l'intercanvi amb altres administracions públiques.

L'apartat IV de la norma estableix que els documents esmentats abans han de tenir sempre associada, com a mínim, una signatura electrònica d'acord amb la normativa aplicable.

Per tant, els alts càrrecs i el personal de la Comunitat Autònoma que ha de signar documents administratius els ha de signar electrònicament, no de forma autògrafa, per a la qual cosa han de disposar del certificat electrònic qualificat d'empleat públic corresponent.

En l'adreça https://www.caib.es/sites/dgtic/ca/certificats_dempleat_public-34771/ es pot consultar el procediment de sol·licitud del certificat electrònic.

4. Règim d'esmena de la presentació presencial de sol·licituds per part dels subjectes obligats a relacionar-se electrònicament amb l'Administració

D'acord amb l'article 68.4 de la Llei 39/2015, si algun dels subjectes obligats a relacionar-se electrònicament amb l'Administració presenta la seva sol·licitud presencialment, les administracions públiques han de requerir l'interessat perquè l'esmeni a través de la seva presentació electrònica. A aquest efecte, es considera com a data de presentació de la sol·licitud aquella en què s'hagi dut a terme l'esmena.

L'article 14.1 del Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics desplega aquest règim d'esmena i especifica que la data

Plaça del Rosari, 4, entresòl i 1a planta
07001 Palma
Tel. 971 17 95 95
advocacia@caib.es
advocacia.caib.es

d'esmena es considera la data de presentació de la sol·licitud només en els casos de presentació de sol·licituds d'inici a instància de la persona interessada.

El Tribunal Suprem, en la Sentència núm. 954/2021, d'1 de juliol, es va pronunciar sobre l'abast de l'aplicació de l'article 68.4 de la Llei 39/2015 en relació amb el que preveuen els articles 14.2 (subjectes obligats a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les administracions públiques) i 112 (objecte i classes de recursos administratius) de la mateixa Llei, a propòsit de la presentació presencial d'un recurs administratiu per part d'un subjecte obligat a relacionar-se amb les administracions públiques a través de mitjans electrònics i el consegüent requeriment d'esmena de l'Administració perquè el presentàs electrònicament. En concret, es pronuncia sobre si en aquests casos ha d'entendre's com a data de presentació aquella en què es va presentar el recurs personalment davant l'òrgan administratiu o la data en què es va produir l'esmena, és a dir, la data en què el recurs es va presentar per mitjans electrònics.

En aquesta sentència, el Tribunal declara que l'article 68.4 és aplicable a la fase inicial dels procediments administratius iniciats a instància de la persona interessada. Parteix de la premissa que aquest article regula un tràmit procedimental d'esmena específic respecte de les sol·licituds que es presenten davant l'Administració de forma presencial, que resulta estrictament aplicable als procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat i no als procediments iniciats d'ofici per l'Administració ni als procediments de revisió dels actes administratius.

Per tant, en principi, i d'acord amb aquesta doctrina, l'article 68.4 de la Llei 39/2015 no s'aplicaria als procediments per a la concessió de subvencions en què la selecció dels possibles beneficiaris hagi de fer-se en règim de concurrència, com a procediment que s'inicia d'ofici. No obstant això, —i a falta de l'adaptació de la regulació en matèria de subvencions a les normes en matèria d'administració electrònica—, cal estar al cas del que puguin introduir al respecte les bases reguladores, com a instrument regulador de la relació jurídica convencional, i les convocatòries corresponents.

5. Diverses qüestions sobre les notificacions electròniques

5.1 Notificacions i comunicacions electròniques. Utilització de l'eina NOTIB

L'Oficina d'Administració Electrònica accedeix a la Direcció Electrònica Habilitada única (DEHú) de la CAIB i rep i distribueix les notificacions electròniques destinades a l'Administració autonòmica, llevat de les notificacions emeses per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per l'Agència Tributària de les Illes Balears i pels òrgans judicials.

G
O
I
B
/

En exercici d'aquesta funció, s'ha detectat que hi ha òrgans de la CAIB que trameten notificacions a altres òrgans de la CAIB a través de la DEHÚ, quan ambdós òrgans, emissor i destinatari, formen part de la mateixa Administració, que actua amb personalitat jurídica única. En aquest cas, no es tracta de notificacions sinó de comunicacions internes, que s'han de trametre per correu electrònic o mitjançant l'eina VALIB, que permet deixar constància de l'origen, el destí i l'estat actual de l'enviament, de manera que es disposa d'una evidència de l'enviament i la seva recepció.

Per tant, l'eina corporativa per practicar notificacions i comunicacions electròniques, NOTIB, no s'ha d'utilitzar per efectuar comunicacions internes entre els òrgans de la CAIB.

Quant a la tramesa de comunicacions a altres administracions públiques, s'ha d'utilitzar NOTIB tenint en compte la diferència entre notificació i comunicació.

S'ha de recordar que les notificacions posen en coneixement de les persones interessades resolucions i altres actes administratius emesos en el si d'un procediment que afecten els seus drets o interessos, l'eficàcia dels quals depèn del compliment de les formalitats que estableixen la Llei 39/2015 i el Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics.

En canvi, les comunicacions posen en coneixement de les persones destinatàries actuacions que, pel seu contingut o finalitat, no requereixen el compliment estricte de les formalitats que caracteritzen les notificacions perquè no determinen l'eficàcia de l'actuació objecte de comunicació.

NOTIB permet tres tipus d'enviaments: notificacions (adreçades tant a la ciutadania com a altres administracions públiques), comunicacions (adreçades a la ciutadania) i comunicacions SIR (Sistema d'Interconnexió de Registres, sistema que permet l'intercanvi d'assentaments electrònics de registre entre les administracions públiques de forma segura i d'acord amb la normativa vigent).

En el supòsit que l'Administració destinatària tengui la condició d'interessada en un procediment de la CAIB i se li hagin de notificar resolucions o actes administratius que afectin els seus drets o interessos, d'acord amb el que estableix l'article 40 de la Llei 39/2015, s'ha de trametre una notificació. En qualsevol altre cas, s'ha de trametre una comunicació SIR.

5.2 Avís de posada a disposició de les notificacions

D'acord amb l'article 41.6 de la Llei 39/2015, independentment del fet que la notificació es faci en paper o per mitjans electrònics, les administracions públiques han d'enviar un avís al dispositiu electrònic i/o a l'adreça electrònica de

Plaça del Rosari, 4, entresòl i 1a planta
07001 Palma
Tel. 971 17 95 95
advocacia@caib.es
advocacia.caib.es

Adreça de validació:

<https://csv.caib.es/concsvfront/view.xhtml?hash=1684924427654-633609308-5372816934021557499>

CSV: 1684924427654-633609308-5372816934021557499

l'interessat que aquest hagi comunicat, per informar-lo de la posada a disposició d'una notificació a la seu electrònica de l'Administració o organisme corresponent o a l'adreça electrònica habilitada única. La falta de pràctica d'aquest avís no impedeix que es consideri plenament vàlida la notificació.

L'article 43 del Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics regula l'avís de posada a disposició de la notificació i estableix, entre d'altres, que només s'ha de practicar en cas que l'interessat o el seu representant hagin comunicat a l'Administració un dispositiu electrònic o adreça electrònica a aquest efecte, i que la falta de pràctica d'aquest avís, de caràcter merament informatiu, no impedeix que la notificació es consideri plenament vàlida.

Per tant, en el cas que l'interessat hagi facilitat una adreça electrònica (en l'àmbit de la CAIB l'avís de posada a disposició s'envia només a l'adreça electrònica), s'ha de practicar l'avís, atès que, malgrat el que disposa la normativa esmentada, la manca d'avís sí pot tenir conseqüències jurídiques, com ha posat de manifest la doctrina jurisprudencial, especialment en el marc de procediments sancionadors, si impedeix que la persona interessada tenguí coneixement de les notificacions practicades.

La sentència del Tribunal Constitucional 84/2022, de 27 de juny (BOE núm. 181, de 29 de juliol de 2022), recull la doctrina constitucional sobre la projecció de les garanties de l'article 24 de la Constitució espanyola en el marc del procediment administratiu sancionador, segons la qual:

[...]la exigencia de que al interesado le sea debidamente notificada la incoación del procedimiento sancionador sí forma parte de las garantías del art. 24.2 CE que se extienden a ese contexto: «[e]ste tribunal ha reiterado que entre las garantías del art. 24 CE que son de aplicación al procedimiento administrativo sancionador están los derechos de defensa y a ser informado de la acusación, cuyo ejercicio presupone que el implicado sea emplazado o le sea notificada debidamente la incoación del procedimiento, pues solo así podrá disfrutar de una efectiva posibilidad de defensa frente a la infracción que se le imputa previa a la toma de decisión y, por ende, que la administración siga un procedimiento en el que el denunciado tenga oportunidad de aportar y proponer las pruebas que estime pertinentes y de alegar lo que a su derecho convenga».

I, respecte del cas concret que analitza, el Tribunal afirma:

[...] que la falta de recepción de los avisos de notificación adquieren particular relevancia, no porque ello determine *per se* la invalidez de las notificaciones efectuadas en la dirección electrónica habilitada, sino porque esa circunstancia impidió al recurrente tener conocimiento de la asignación de oficio de una dirección electrónica habilitada; de que, a través de ese medio fue requerido para que aportara la información reflejada en los antecedentes de esta resolución; y finalmente, de que, ante la falta de respuesta por su parte, le fue incoado un procedimiento sancionador, respecto de cuya tramitación y resolución final fue desconocedor hasta la apertura de la vía de apremio.

Plaça del Rosari, 4, entresòl i 1a planta
07001 Palma
Tel. 971 17 95 95
advocacia@caib.es
advocacia.caib.es

En conseqüència, el Tribunal Constitucional declara que s'ha vulnerat el dret fonamental a la defensa i a ser informat de l'acusació, atès que la resolució sancionadora es va dictar sense que el recurrent tingués coneixement de les comunicacions que s'havien tramès per via electrònica a la seva adreça electrònica habilitada, i tampoc va tenir coneixement del procediment sancionador que se li havia incoat.

L'eina corporativa per practicar notificacions i comunicacions electròniques, NOTIB, permet trametre l'avís de posada a disposició de notificacions, per la qual cosa sempre que les persones interessades hagin facilitat una adreça electrònica, s'ha de trametre l'avís. És important comprovar que l'avís es tramet a l'adreça electrònica correcta, a l'efecte d'evitar que la persona destinatària no el rebi i, en conseqüència, no arribi a tenir coneixement de les decisions objecte de notificació; en definitiva, per evitar situacions d'indefensió derivades de la manca de recepció de l'avís.

5.3 Conseqüències de la pràctica de la notificació en paper a subjectes obligats a relacionar-se amb les administracions públiques a través de mitjans electrònics

El Tribunal Suprem s'ha pronunciat sobre aquesta qüestió en diverses sentències, com ara en les sentències núm. 1065/2022, de 20 de juliol; 1522/2022, de 18 de novembre, 1542/2022, 1540/2022 i 1538/2022, de 21 de novembre, i 1654/2022, de 14 de desembre.

En el fonament jurídic cinquè d'aquesta darrera sentència, el Tribunal es pronuncia sobre les conseqüències del fet que la notificació a una persona jurídica no es practiqui per via electrònica i conclou que, en el cas concret, constitueix una irregularitat no invalidant, atès que no s'ha ocasionat indefensió a la recurrent.

No obstant això, el Tribunal Suprem, i així ho manifesta expressament, no estableix una doctrina d'abast general, atès que l'eficàcia de les notificacions està lligada estretament a les circumstàncies de cada cas, però vincula la irregularitat comesa per l'Administració en la pràctica de la notificació a l'eventual indefensió material del recurrent i considera que l'important és que l'acte que es notifica arribi al coneixement de la persona interessada, encara que no s'hagin complert totes les formalitats legals.

Per tant, encara que d'acord amb aquesta doctrina —emesa atenent unes circumstàncies molt particulars— les irregularitats en la pràctica de les notificacions no impliquen necessàriament la invalidesa de l'acte que es notifica, no s'ha d'oblidar que la notificació s'ha de practicar per mitjans electrònics quan la Llei així ho disposa.

6. Acreditació de la representació de les persones jurídiques mitjançant un certificat electrònic qualificat de representant

L'article 32 del Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, relatiu a l'acreditació en l'actuació de les persones interessades per mitjà d'un representant, disposa que la representació es pot acreditar mitjançant qualsevol mitjà vàlid en Dret que deixi constància fidedigna de la seva existència, i esmenta, entre altres, els certificats electrònics qualificats de representant.

D'acord amb l'article 34.1 del Reglament, aquests certificats han de reunir els requisits següents:

- ser concordes amb el que preveuen l'article 28 i l'annex I del Reglament (UE) 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques en el mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE, i a la política marc de signatura electrònica i de certificats a què fa referència l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i
- haver estat expedit a qui tingui un poder general per dur a terme qualsevol actuació administrativa i davant de qualsevol administració.

La Llei 6/2020, d'11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança, adapta el nostre ordenament jurídic al Reglament (UE) núm. 910/2014 i disposa que per obtenir un certificat d'aquest tipus s'ha d'acreditar de manera fefaent la condició de representant de la persona jurídica. En aquest sentit, el prestador de serveis de confiança que emeti el certificat ha de comprovar a més de les dades de la persona física representant, les dades relatives a la persona o entitat representada, així com l'extensió i la vigència de les facultats de representació del sol·licitant mitjançant els documents, públics si són exigibles, que serveixin per acreditar els aspectes esmentats de manera fefaent i la seva inscripció en el corresponent registre públic si així s'exigeix.

El Tribunal Suprem s'ha pronunciat en diverses ocasions sobre l'acreditació de la representació de les persones jurídiques, com ara en les sentències núm. 289/2022, de 8 de març, 1179/2021, de 28 de setembre i 1263/2021, de 25 d'octubre, en les quals manifesta que:

La persona física que dispone de un certificado digital para firmar electrónicamente documentos en representación de una persona jurídica ha demostrado fehacientemente ante la autoridad certificadora correspondiente ostentar dicha representación y, por ende, no puede ser cuestionada por otra Administración u órgano administrativo con motivo de cada actuación concreta.

Plaça del Rosari, 4, entresòl i 1a planta
07001 Palma
Tel. 971 17 95 95
advocacia@caib.es
advocacia.caib.es

G
O
I
B
/

Per tant, l'obtenció d'un certificat electrònic qualificat de signatura electrònica emès per un prestador qualificat de serveis electrònics de confiança no fa necessari que la persona física representant d'una persona jurídica acrediti la representació per altres mitjans vàlids, com ara un document públic, mentre el certificat esmentat estigui vigent.

La directora de l'Advocacia

Lourdes Aguiló Bennàssar

El director general de
Modernització i Administració
Digital

Ramon Roca Mérida

Plaça del Rosari, 4, entresòl i 1a planta
07001 Palma
Tel. 971 17 95 95
advocacia@caib.es
advocacia.caib.es

11

<https://vd.caib.es/1684924427654-633609308-5372816934021557499>

Adreça de validació:

<https://csv.caib.es/concsvfront/view.xhtml?hash=1684924427654-633609308-5372816934021557499>

CSV: 1684924427654-633609308-5372816934021557499

GOVERN
ILLES
BALEARS

DOCUMENT ELECTRÒNIC

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

1684924427654-633609308-5372816934021557499

ADREÇA DE VALIDACIÓ DEL DOCUMENT

<https://csv.caib.es/concsvfront/view.xhtml?hash=1684924427654-633609308-5372816934021557499>

INFORMACIÓ DELS SIGNANTS

Signant

RAMON ROCA MERIDA

DIRECTOR GENERAL DE MODERNITZACIÓ I ADMINISTRACIÓ DIGITAL

CONSELLERIA DE FONS EUROPEUS UNIVERSITAT I CULTURA

COMUNITAT AUTONOMA DE LES ILLES BALEARS

Data signatura: 24-May-2023 02:30:07 PM GMT+0200

"Data signatura" és la data que tenia l'ordinador del signant en el moment de la signatura

Signant

LOURDES AGUILO BENNASSAR

COMUNITAT AUTONOMA DE LES ILLES BALEARS

Data signatura: 24-May-2023 01:48:40 PM GMT+0200

"Data signatura" és la data que tenia l'ordinador del signant en el moment de la signatura

METADADES DEL DOCUMENT

Nom del document: Circular_Advocacia_i_DG_MAD.pdf

Data captura: 24-May-2023 02:30:00 PM GMT+0200

Les evidències que garanteixen l'autenticitat, integritat i conservació a llarg termini del document es troben al gestor documental de la CAIB

Pàgines: 12

Adreça de validació:

<https://csv.caib.es/concsvfront/view.xhtml?hash=1684924427654-633609308-5372816934021557499>

CSV: 1684924427654-633609308-5372816934021557499